

Soud s vrahem času.

Postavy:

Duch filozofie

Sudca

Pomocník súdu

Žalobca

Obžalovaní: Aristoteles, Augustinus, Descartes, Leibniz, Kant, Engels, Bergson, Einstein, Heidegger, Prigogine, Brian Green (teória superstrún)

Duch filozofie: *(úvodný monológ, len hlas zo „zákulisia“, ako podklad jeho prehovoru sa môže použiť zostrih melódií, ktorý bol spomenutý v poznámke.*

Hlas by měl být libozvučný, ale také by to měl být hlas nějaké známé celebrity – PM? JH?)
Hovoří s nadhledem a lehkou ironií, protože pochopitelně ví, jak to všechno je. Už od nepaměti se různí filosofové oddávají úvahám o čase. Už od nepaměti se na mém stole, **na stole ducha času** hromadí teorie více či méně pošetilé, seriózní, ale taky naivní. **Avšak** teď se zdá, že se **děje něco neobvyklého**... Svět se zastavil, hodiny přestaly bít, nebo taky být? **Prý:** „Čas zmizel, čas je pryč,“ ozývají se hlasy lidí. „Byla to sebevražda anebo vražda?“ – ptají se titulky velkých deníků. ... A co si teď počnou všichni ti **slovutní** a učení filosofové, když jejich časové koncepce najednou postrádají **svůj předmět**? ... Na zemi se schyluje k soudu. Před porotou **stojí byli předvoláni** velikáni filozofie a vědy, kteří mají svou obhajobou soud přesvědčit, že to nebyly jejich myšlenky, které tento svět připravily o tak důležitý čas. ~~Budou úspěšní, nebo se mezi nimi najde hledaný vrah?~~ **Hmm... Pojd'me se podívat, jak si vznešený soud s tímto bezprecedentním případem poradí, chmchmchm...**

- po úvodnom monológu sa začne hrať (hudba Pink Floyd: Time)

Pomocník soudu: *(zřejmě je na scéně od začátku a pouští monolog, upravuje soudcovu křeslo, oprašuje soudcovský stůl, přerovnává spisy...)*

Přítomní povstaňte, vždyť soudce přichází

Ve velké tísní náš svět se dnes nachází

Soudce: *(neskoro prichádza na scénu, pozerá sa na prázdne zápästie, prichádzajúc môže len tak medzi rečou namosúrene prehodiť o sebe v tretej osobe)*

Soudce dnes vzbudil se včas

A zjistil, že chybí mu čas

Pomocník soudu: *(naváže na své předchozí verše)*

Tíseň to časová býti však nemůže

Proto zde všichni dnes pohled'me na muže

Kteří by před soudem měli teď stát

Soudce: *usadí se, vše si nachystá, poklepe kladívkem a: Předved'te obžalované!*

Pomocník: Ať žaloba chopí se díla

Zazpívá, koho obvinila!

Žalobce: *(predstavuje všetkých obvinených – rytmicky, zlomyslně, agresivně. Během recitace obžalovaní postupně přicházejí a uklánějí se.)*

Aristoteles tu stojí

Svatý Augustin se bojí

Descartes přišel suverénně

S Leibnizem se hádat věrně

Kant byl taky předvolán
Engels zrovna přijel k nám
Tu je Bergson, Einstein tady
Heidegger má snad i klady

Prigogine se bude hájit
Možná lze čas ještě najít
Najde ho snad Brian Green?

Soudce:

To se ještě uvidí *Tento verš možná bez hudby, po pauze, výhružně*
Honem, honem, pane žalobce, jaké je znění obžaloby? Nemáme moc času!

Žalobce:

Každý z vás
Co tu stojí
Nechť se třese
Nechť se bojí

Vy jste totiž žalováni
Z velikého přečinu
Byť ni jeden z vás
Nebyl chycen při činu

Předstupte, hajte se
Přiznejte, kdo to byl
Kdo ten čas potřebný
Ze světa sprovodil

Pomocník soudu: Jako první předstoupí se svou obhajobou řecký filosof Aristoteles.

Žalobce:

Aristoteles šmíroval těla při jejich pohybech, až ztratil času pojem
aby z toho vyšel se ctí, rozhodl se vzbudit dojem,
že pohyb čas produkuje a čas pohyb podporuje,
vyšla z toho zmatenina, zdravý rozum kolabuje
duše prý to spočítá.

Motal se v tom dříve, motá se v tom nyní a to se mu vyčítá.

Aristoteles: *(po jeho uvedení hned' začne hrát hudba a on začíná spívat', motiv piesne Lucie: Pohyby)*

Hudba – Lucie:

Pohyby, počítám pohyby,
počítám bez chyby
počítám čas.

Dráhy a pohyby
dříve a později
na dráze tělesa
počítám polohy
počítám čas.

Planety pohyby
Dráhy a oblohy
Pohyby bez chyby
Počítám polohy

Počítám čas

Pohyby počítám pohyby
Počítám bez chyby
Počítám čas

Žalobce: Tak a máme jej, je to on! Slyšeli jste – jen samé **planety**, pohyby a počty, žádný čas.
Zavřít až zčerná!

Soudce: Hmmmm....

Pomocník: *jako by s rozpaký, nesměle* Ale čas tam přece měl, jako počítaný pohyb, nebo tak nějak...

Žalobce: Nesmysl, čas o sobě podle něj neexistuje!

Soudce: Ovšem přesto s časem počítá, nemůže tedy být jeho vrahem.

Žalobce: Ale ctihodnosti –

Soudce: Dost! Aristoteli můj milý, žalobce se v tobě zmýlil. *Žalobce bezmocně rozhodí rukama.*

Pomocník soudu: Teď nechť před soud předstoupí středověký filosof Aurelius Augustinus.

Žalobce: Augustinus, ochlasta a děvkař, když propálil si kotel, zalek se sám sebe a obrátil se k bohu.

Nemohl však utéct všemu, co kdy proved – a bylo toho dost.

A tak – musím říct, že geniálně – zrušil minulost. Taky budoucnost.

Augustinus: *(ako prvě ohnivo reaguje na Aristotelovu obhajobu)*

Hudba – skladba 06

Myslíš, že čas jsou jen pohyby
Jen blázen by s tebou souhlasil
Žádné učení však není bez chyby
Byť jiskru věčnosti tys téměř zahasil

Poslyš teď svým uchem
Čas měříme duchem

(před svým hlavním výstupom prednáša krátku modlitbu, kým hudba začíná pomaly hrát)
Veď mou duši, můj Pane, mluv mými ústy, neboť moje duše se každou chvíli dopouští hříchu.

Když jde o času poznání
Ja říci chci své vyznání
Mohu říct na začátek
Že čas má svůj počátek

Svořený se světem byl
Mocný bůh ho vytvořil
Před ním padám na tvář svou
Před moudrostí velikou

Tak jak země stvořená
Tak i čas svůj konec má
Věčný je jenom můj Pán
Jímž pak budu povolán

On mě bude přísně soudit
Za to že jsem mnohdy bloudil
Ale tenhle světský soud
Myslím že mě zbaví pout

A rozhodne, že moje snaha
Zbavila mě viny vraha

Žalobce: Ať si je Aristotelés zproštěn viny, když myslíte, Ctihodnosti! Avšak tento muž – *v dramatické pauze ukáže na Augustina* – se právě přiznal. „Čas svůj konec má“ (*paroduje Augustinův rytmus*), k tomu že byl povolán a přiznává, že zbloudil – tedy lituje toho, že zabil čas! Lítost, nelítost – popravit!

Augustinus: Ale to jsem přece neřekl!

Soudce: Ticho obžalovaný, teď nemáš slovo, nezdržuj přelíčení!

Pomocník: Ale to přece neřekl!

Žalobce: Co to plácáš, všichni to slyšeli. Ještě teď mi to zní v uších.

Pomocník: *ironicky, úlisně* Můžu doporučit výborného ušního lékaře.

Žalobce: *uraženě, prudce* Námitka!

Soudce: Přestaňte! Řekl jen, že čas jednou skončí – *se světem*, tak jako začal – *se světem*, ale neřekl kdy. Z toho ovšem přiznání k vraždě nelze platným sylogismem vyvodit. A zbloudil v něčem úplně jiném – Vaše interpretace je velmi zavádějící!

Pomocník: Mohu doporučit výborné interpretační semináře!

Žalobce: Námitka!

Soudce: Ticho, na Vaše hádky nemáme čas! – *podívá se na ruku, kde chybějí hodinky a po krátkém zmatení k obžalovanému:*

Milý svatý Augustine
posedlá má duše splínem
jenom jsouce neznalá
vraha v tobě hledala

Pomocník soudu: Ať předstoupí další pán, Descartem on bývá zván.

Žalobce: Pan René Cartesius ničemu nevěřil,
jen ženské proháněl, aby si ověřil
jak málo ducha je v lidském těle
a po mnoha průnicích prohlásil směle

„nic není jisté až na mé pochyby
ničemu nevěřím až na mé pohyby
jen když já myslím, cítím, že jsem
a cizím myslím sděluji, kde jsem“

No a na čas docela zapomněl.

Descartes:

Hudba – skladba 03

Pochybují myslím jsem
Myšlenkou jsem unesen
Ze začátku samé já
Nic jiného nepozná

Démon mě už neklame
Bohem ho překonáváme (Bůh, jen ten mě nezklame)
Teď už není jenom já
Tělo také smysl má

Mimo já je ještě svět
Stromy domy krásný květ
A čas taky, přátelé
Hned je tady vesele

Našel jsem ho, rozum mám
Obvinění zpřetrhám ...

Leibniz: *(nevydrží Descartovu obhajobu, skočí mu do řeči a začnú sa hádat')*

Ne tak rychle, drahý brachu
Mně se něco nezdá
Když ti řeknu, kde máš chybu
Uznáš, že jsem hvězda

Descartes: *(prekvapene)*

Wilhelme co tím chceš říct
Přišel si mě urazit?

Leibniz: Ale René, přece víme

Že si špatně rozumíme

Descartes: Tak to já si nemyslím

Já hned všemu rozumím

Leibniz: René, ty pistolníku od Bílé hory
Pohled' na nebe a všechny živé tvory
Bůh netvoří na etapy
Dělá vše hned dokonalé
Žádná hloupost ho nenapadne

bojovníku z Bílé hory
pohlédni na živé tvory
bůh netvoří na etapy
dělá vše hned dokonalé
žádný omyl jej neklame

Descartes: Varuju tě, Wilhelme
Dej pozor na má slova
Ať se sporu vyhneme...

Leibniz: *(skočí mu do řeči)* To by byla škoda!

Descartes: *(výhružne)* Varoval jsem tě!

Leibniz: *(provokuje)*

Laskavě dovol poslední větu
Toto je nejlepší z možných světů

Descartes: Ty musíš mít vždy poslední slovo.

Leibniz: To není pravda!

(tu by sa dalo vložiť nejaká odľahčená pasáž: mohla by sa nahlas pustiť taká hudba ako býva v groteskách a Descartes s Leibnizom by ešte chvíľu hrali, že sa hádajú, alebo by sa mohli až pobiť takým nejakým vtipným spôsobom)

Soudce: Vyved'te je prosím oba
dřív než zboří soudní síň!
K času nemohli říct miň...
Musím však ctít presumpci nevinny,
proto jsou oba dva nevinní.

Pomocník soudu: Prosím o klid v soudní síni, další muž předstupuje. Z čeho Kant obviněn je?

Žalobce: Myslím, že ho máme.
Immanuel Kant, vyhnal čas a prostor ze světa,
že prý mají méně bytí než nějaká kometa,
že prý jsou jen v hlavě,
že prý jsou to hlavně
tvary či regály
na naše škrpály.

Kant:

Hudba – skladba 05 ??

Už to vím, už to vím,
Ale nevím, jak to vím
Jak je to jen možné,
že je tohle možné

Syntetickým ředidlem
Umeju si hlavu
Nemám žádnou empirii
Vím to ale apriori
Vyhnu se tak davu.

Dav se honí s časem
Neví ale, že jsem
Dávno přišel na to,
Že čas není zlato,
Ale jenom forma
Na cihly.

(po skončení píesne na záver len tak rýchlo dodá) Já to nebyl.

Žalobce: *suverénně, vítězoslavně* Netřeba nic dodávat. „... čas není...“ – Zavřít až zčerná a popravít!

Soudce: Hmmmm.....

Pomocník: Jestli tomu dobře rozumím –

Žalobce: Námitka!

Soudce: Zamítá se!

Pomocník: Jestli tomu dobře rozumím, Kant říká, že když člověk vnímá, tak nutně se mu vjemy uspořádávají v čase.

Kant: Aspoň někdo že to chápe.

Pomocník: Pak by Kant skutečně mohl zabít čas –

Žalobce: Do věže s ním a zastřelit!

Pomocník: – kdyby zabil všechny lidi a nakonec sebe!

Žalobce: Tedy masový sériový vrah?! V tom případě lámat v kole!

Pomocník: Pak ale prostinký fakt naší existence a vnímání Kanta zprošťují žaloby! Tedy myslím, domnívám se, rozsudek vyneste sám, Ctihodnosti!

Soudce: Hmmmm.....

Ted' už vidím Kante milý
Že pan žalobce se mýlil
To jsem už jednou řekl vlastně
Tedy jinak –
Kant nevinen je jasně

Pomocník soudu: A teď prosím Engelse, ať obhajobu přednese.

Žalobce: Friedrich Engels komunista,
před ním není sklenka jistá,
absolutní prostor, čas
mizí před ním jako chlast.

Engels:

Hudba – skladba XY...

Dobry večer, soudruzi
Já přišel se dnes hájit
V mé koncepci spletité
Čas lehce (rychle?) dá se najít

Čas a prostor patří k sobě
Hmotě oba náleží
Čas mou vinou není v hrobě
Na tom nyní záleží

Jeden rozměr jen má čas
Obecný a nezvratný
Co stalo se, to nikdy zas
Nijak se k nám nevrátí

Tak vidíš, soude veliký
Já nejsem, koho hledáte
Doufám však, že do chvílky
Svého vraha poznáte

Soudce: *s podivením* Nevím, pane žalobce, proč jste obžaloval toho muže – vždyť ten tam čas evidentně má?

Žalobce: *bezradně* Ctihodnosti, ..., ctihodnosti, já – on je totiž tak drzý, že určitě něco spáchal!

Soudce: *trochu jizlivě* Ale čas tam má, že?

Pomocník: Navíc krásně zpívá/má krásný kostým/choreografii...

Soudce: Vidím, Engelse, že ani ty nejsi vrahem času. Předvolejme tedy dalšího obžalovaného.

Pomocník soudu: Dalším na seznamu obžalovaných je francouzský filosof Henri Bergson.

Žalobce: **doplň t**

Bergson: *(tu sa podľa mňa celkom hodí refrén z piesne Lenky Filipovej Za všechno může čas)*

Hudba – Filipová, Za všechno může čas

Za to nemůžu já
Ta myšlenka není má
Náhle se někdo musel splést
Za všechno může čas
Zase oblbnul nás

Zas se ním někdo nechal splést

Za všechno může čas

Ten, co se skrývá v nás

Náhle si zrychlí ten svůj krok

Za všechno může čas

Ten, co se skrývá v nás

A v něm vteřina je delší než rok

Když je text tak krátký, může se zopakovat a při třetím opakování to soudce

zarazí:

Soudce: Stop! Na to nemáme dost – *podívá se na ruku, kde chybějí hodinky* – na to tady dnes není prostor! Co říká pan žalobce?

Žalobce: *jen mlčky zakrouťí hlavou*

Soudce: Pan pomocník?

Pomocník: *zamyšleně* Kde jen jsem to už slyšel?

Soudce: Tedy zase nevinen. Odchod! A rychle další!

Pomocník soudu: Teď předstoupí Einstein
Co poslouchá Rammstein

Žalobce: Úředník patentového úřadu v Bernu
obehrát chtěl božskou hernu
vsadil všechno proti času
absolutnímu
vyprazdnit chtěl v herně kasu
všemohoucím.
Relativní, relativní, všechno je prý relativní,
pro tebe je – a pro tebe není
Prostor a čas? Zapomeňte,
To jen gravitace pění.

Einstein: *(text na hudbu píesne od skupiny Rammstein Amerika)*

Hudba – Rammstein, Amerika

Ref.: /:Rád vám sdělím to že fyzika fyzika je nádherná
Já vám říkám to že fyzika fyzika fyzika: /

Můj staříčkový přítel Newton
Věřil v absolutní čas
Vážně se však mýlil Newton
Leč o tom přesvědčil vás

Každé dítě dnes už ví
Čas je závislý od soustavy
Já změnil jsem běh našich dní
Čas a prostor jsou relativní / časoprostor je relativní

Ref.: /:Rád vám sdělím to že fyzika fyzika je nádherná
Já vám říkám to že fyzika fyzika fyzika: /

Možná jsem se v něčem mýlil

Možná někde chyby mám
Ke lži jsem se však nechýlil
Doufám že to stačí vám

Proto rád bych sdělil soudu
Nechť nemyslí že chystám boudu
Já s časem ve všem počítám
Úmysly při tom čisté mám

Ref. Rád vám sdělím to že fyzika fyzika je nádherná
Já vám říkám to že fyzika fyzika fyzika
Já vám říkám to že fyzika mechanika kvantová
Já vám říkám to že fyzika fyzika fyzika

Nemám problém s časem
žádný problém s časem
čas je všude kolem nás
Ne, nemám problém s časem

Žalobce: Máš, máš, máš problém! Čas je podle něj relativní –

Pomocník: *ironicky* – a proto si zaslouží absolutní trest? Mohu doporučit výborný –
Žalobce se prudce nadechne, ale soudce jej předběhne:

Soudce: Zamítá se!

Pomocník: *dodá napůl jen tak pro úplnost* – kurz latiny.

Soudce: Takže ani Einstein není vinen... Začínám pochybovat o oprávněnosti žaloby!

Žalobce: *(našepkává sudcovi)* Možná s Martinem Heideggerem budeme mít více štěstí, pane soudce, totiž jistojistě, určitě.

Soudce: Hmmm, tak se na to podívejme...

Pomocník soudu: Své myšlenky ať přijde před soud obhájit německý filosof Martin Heidegger.

Žalobce: Dejte si teď pozor velký
přichází chlap prolhaný
řeči jsou to hodně mělký
básničkou však pobaví

taky zdatně lyžoval
jezdil rychle, jezdil skvěle
i času se věnoval
napsal o něm velmi směle

čas je jen strach ze smrti
a konečnosti bytí
večně se nic nevrší
a skončíme – žití.

Martin hraje na city
všech smrtelných jsoucen

z času dělá pocity
v konečnosti zhroucen.

Heidegger:

Hudba – skladba 02 ??

Bytí a čas, čas a bytí
Podstatné jsou v našem životě
Bez nich smyslu nemá nic
Právě jsem Vám přišel říct

Čas je pro mě základní
Můj vztah k němu příkladný

Vy mě chcete obvinění
Z pokusu čas odčinit

Řeknu Vám však jenom tohle: *(možná bez hudby jako vložka v dramatické pauze)*

Dobře vím že v bytí čase
udělal jsem mnoho chyb –
Mít tak čas je napravit!

Proto myslím, že je zřejmé
Že jsme na tom stále stejně
A že viník to vím jistě
Nestojí teď na mém místě

Žalobce: *Začne opět vítězoslavně, ale pak se trochu mírní. Teď to ale musí být všem jasné – zde vidíme vraha a viníka. Totiž chci říct, že nepochybuji –, tedy že myslím –, totiž že jsem – nakloněn spatřovat v Heideggerovi hledaného zločince.*

Pomocník: Kdybyste nic nenamítal, mohl bych doporučit výborný kurz řečnictví bez koktání.

Soudce: Nechte si to! Pane žalobce, v čem spatřuje vinu zde přítomného Heideggera?

Žalobce: Ctihodnosti, všimněte si titulu jeho knihy.

Soudce: *podezíravě, nechápavě* Ano? A co má být?

Žalobce: No, přece Bytí a čas. Dvě věci. Bytí – čas. Tedy čas je něco jiného než bytí, čas je různý od bytí, čas není bytí – a tedy čas není!

Soudce: *podívá se tázavě na pomocníka, ten předstírá, že usilovně něco dělá, nebo se dívá do stropu, jako by se jej to netýkalo.* Pane žalobce, myslím, že by Vám měl někdo doporučit nějaký výborný kurz predikátové logiky! A vůbec – dostal jste se v knize dále než k titulu?

Žalobce: *zkroušeně* Vlastně – nestihl jsem to, neměl jsem na to dost času...

Soudce: Jako obvykle. Každopádně, ať se to někomu líbí, nebo ne, Heidegger je zproštěn žaloby. – Takže ani tohle nám nevyšlo, co pane žalobce? *(už trochu jízlivě a roztrpčeně)*

Žalobce: *poniženě, omluvně* Ano, Ctihodnosti, ale máme v záloze ještě dva obžalované, Ctihodnosti.

Soudce: Tak ale rychle, máme vysloveně málo času.

Pomocník soudu: Předposledním obžalovaným je belgický/ruský fyzik Ilya Prigogine.

Žalobce:

Ilya Prigogine: *(hudobne by sa to možno dalo prepojiť s Bergsonom, keďže je tu podobný motív v refréne)*

Hudba – Filipová, *Za všechno může čas*

Henri Bergson pravdu má –
Taky se i plete
Věda co říct k času má
Ať chcete nechcete

Já vám tady přednesu
Tu obhajobu svou
Tím obžalobu setřesu
Svou řečí obrannou

Ref.: Zkoumal jsem v svém žití
Jak funguje bytí
Jak funguje čas
Ten co je prý v nás

Bádal jsem a studoval
Bych znal o tom více
Proto jsem se věnoval
Termodynamice

Já jsem zjistil o čase
Že ho nelze zvrátit
Že co jednou stalo se
Už se nenavráť

Ref.: Zkoumal jsem v svém žití
Jak funguje bytí
Jak funguje čas
Ten co je prý v nás

Doufám, že to stačí vám
Co jsem nyní řekl
Žaloby – já přiznávám
Strašně jsem se lekl

Taky bych chtěl dodat
Že budu-li moci
Při hledání oběti
Chci vám napomoci

Ref.: Zkoumal jsem v svém žití
Jak funguje bytí
Jak funguje čas
Ten co je prý v nás

Žalobce: Ctihodnosti, já vím, že jsem se už jednou či dvakrát trošičku zmýlil, ale právě teď mi má právnická intuice říká, ba přímo křičí do ucha, že tohle je ten pravý zločinec!

Soudce: A jakými důkazy či argumenty chcete svou intuici doložit?

Žalobce: Kdo se bojí, nemá čisté svědomí. On se lekl. Tedy – on nemá čisté svědomí a je vrahem času. Zavřít – aspoň na 3 týdny!

Pomocník: *s ironickým nadšením* Úžasné, konečně jsme to vyřešili? Mohl byste mi prosím doporučit nějaký výborný kurz právnického sylogismu?

Soudce: Co tím myslíte, pomocníku?

Pomocník: Já samozřejmě netroufám si vůbec nic říci, snad jen takovou maličkou maličkost. Obžalovaný chce přece napomáhat při hledání oběti. Copak to by nějaký vrah udělal?

Soudce: Zdá se mi, zdá, pane žalobce, že Vaše argumentace je poněkud – nebo spíše úplně přitažená za vlasy a nepřesvědčivá. I Prigogina musím zprostit! Co teď uděláme, pane žalobce, když už jsme tomu věnovali tolik – *podívá se na ruku, kde chybějí hodinky* – úsilí?

Žalobce: Nezoufejme, pane soudce. Ještě máme naději, že tu kauzu vyřešíme. Možná tenhle vážný čin spáchal vědec Brian Green.

Soudce: Ať tedy přistoupí poslední obžalovaný!

Pomocník soudu: Předstoupí pan Green.

Žalobce: **doplňt**

Brian Green: *(rap?)*

Hudba – skladba 01

I ty jsi jenom kmity, kmity, kmity

I ty a tvoje city
jsi jenom kmity
vesmírných strun

struny, jsou jich tu tuny,
od věků kmitají
světový um

I ty jsi jenom kmity, kmity, kmity

Žalobce: *velmi nejistě, s obavami* Snad by to mohl být on, Ctihodnosti. Vždyť tam čas vůbec nemá, takže se jej zbavil! Aspoň podmínku – nemohl by dostat?

Pomocník: *s předstíraným soucitem* Jak hluboko jste klesl, pane žalobce! Už Vám mohu doporučit snad jedině výborný obchod s kvalitními provazy, kdybyste tedy měl odvahu vyrovnat se se situací jako muž.

Žalobce: *nejistě, tázavě* Námitka?

Soudce: Přijímá se. Ctěný pan pomocník si zřejmě neuvědomuje závažnost situace – zjistili jsme, že čas není, a přitom nedokážeme jeho zmizení vyřešit. Co si jen počneme?

Pomocník: Ach jistě, Ctihodnosti, svatá pravda. Poníženě se omlouvám, promiňte. I Vy promiňte, pane žalobce. Hluboce lituji svých urážlivě míněných slov.

Žalobce: *plačtivě, zoufale* Neomlouvejte se prosím, máte pravdu. Zklamal jsem, nedokázal jsem odhalit příčinu zmizení času, odhalit toho, kdo zabil čas. Nezasloužím si dále žít, nezasloužím si ani dále posílat obviněné do šatlavy či na stělnici. Stanu se raději –

Soudce: Tak dost toho zakomplexovaného skřehotání! Ptám se všech se vši vážností svého

soudcovského křesla: Kdo tedy zabil čas?

Duch filozofie: *Pomocník musí pustit další zvukový záznam. Duch mluví výsměšně, s nadřazeností. Chachachachachachachacha! Ptáte se, kdo zabil čas? Hledáte vraha, i když nemáte tělo oběti? Jaký předsudečný postup! A co když nebyla žádná vražda, jestliže není žádná mrtvola? Co když čas — nikdy nebyl?*

Filosofie pak nikoho nezabila. Naopak – nesnáze a nejasnosti v teoriích času odedávna poukazovaly na to, čemu se dosud nikdo neodvážil uvěřit – že čas zkrátka neexistuje.

A čekáte-li a žádáte-li přece jen od dnešního soudního přelíčení šokující odhalení a krutý trest, pak vězte, že odhalena byla Vaše skrytá ignorantská arogance, s níž jste své blízké i přátele odbývali tím otřepaným „teď nemám čas,“ a sváděli tak svou nechuť a pohodlnost na něco vnějšího. A krutý trest? I díky filosofii, jejíž marná snaha uchopit čas přispěla k dnešnímu odhalení, teď čeká doživotní trest celé lidstvo: Kdykoli někomu řeknete „nemám čas, až jindy, někdy později“, dotyčný už bude vědět, že myslíte „dej mi s tím pokoj, táhni k čertu, ať už tě víckrát nevidím“. Přeju příjemné soužití! Chachachachachachacha.... *Smích se asi bude zeslabovat do ztracena a celou hru zřejmě musí ukončit nějaký krátký, výrazný hudební motiv.*

Hudba - ??